

New York Timesi bestsellerite autor

ELLE KENNEDY

**KEHA-
MÄNG**

romaan

Originaali tiitel:
Elle Kennedy
Body Check
2024

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Enterprises ULC-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Enterprises ULC-ga.

Kaane kujundus koos fotodega pärineb Harlequin Enterprises ULC-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See on ilukirjandusteos. Nimed, tegelaskujud, kohad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või on neid kasutatud kirjanduslikult. Igasugune sarnasus tegelike elavate või juba lahkunud inimestega, samuti firmade, sündmuste või kohtadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Ülle Jälle
Toimetanud Kaie Nõlvak
Korrektuuri lugenud Inna Viires

Copyright © 2009 by Elle Kennedy
Copyright © 2024 by Elle Kennedy, revised text edition
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2025.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises ULC või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

D05459325
ISBN 978-9916-31-802-7

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Autorilt

Kirjutasin selle raamatu kahekümnendate eluaastate alguses ja usu mind, kui ütlen, et ma pole eales kogunud sellist rõõmu nagu siis, kui Harlequin Blaze'i üks toimetaja mulle helistas ja ütles, et tahab mu raamatu ära osta.

Ja tead, mis! Selle lugemine peaaegu kakskümmend aastat hiljem oli minu jaoks irreaalne kogemus. Autorina lihvin ma oma oskusi iga päev. Võin eelmisel aastal (pealegi eelmisel aastakümnel) kirjutatud raamatut vaadates mõelda: „Püha müristus, ma olen nii palju arenenud.“ „Kehamäng“ on eriline selle poolest, et see oli minu esimene kaasaegne armastusromaan ja lisaks minu esimene hokiromaan.

Kui sa oled lugenud mu teisi raamatuid, tead, et ühe mu edukama sarja tegevus toimub ülikoolihoki maailmas. Ma jumaldan spordiromantikast ja mul on nii hea meel, et mu esimene traditsioonilisel moel avaldatud romaan oli hokilugu.

Palve kōpitseda nii kaua aega tagasi avaldatud raamatut oli meeldiv üllatus ja samas uskumatult heidutav ülesanne, aga ma asusin selle kallale suure elevusega. Hayden ja Brody on mu südames alati erilisel kohal ning ma olen väga tänulik, et mulle anti võimalus seda meenutada. Loodetavasti meeldib sulle see uuendatud ja laiendatud „Kehamāngu“ lugu.

Mõnusat lugemist!

Elle

ÜKS

„MA TÕESTI PEAN SEKSI saama,“ ütles Hayden Houston ohatel. Ta sirutas käe klaasi poole siledal mahagonlaual ja võttis lonksu punast veini. Kergelt mõrkjas vedelik leevendas janu, aga mitte rahulolematust.

Teda Ice House baari seintel vahtivad fotod ei olnud kahabiks. Fotod hokimängijatest litrit löömas, mängijate esimese hooaja raamitud kaardid, Chicago Warriorsi meeskonnafotod – see spordiala justkui kummitas teda kõikjal. Nojah, ta oli meeskonna omaniku tütar, aga aeg-ajalt oleks tore keskenduda millelegi muule kui jäähokile.

Näiteks seksile.

Darcy White tema vastas muigas. „Me pole kaks aastat kohtunud ja muud sul öelda polegi või? Kuulge, professor, kas Berkley kohta lõbusaid lugusid pole? Või sisukaid loenguid impressionistide teoste kohta?“

„Hoian sisukad loengud oma tudengitele. Ja mis puudutab lõbusaid lugusid, siis üheski neis pole juttu seksist, nii et pole mõtet nende peale aega raisata.“

Hayden tõmbas käega läbi juuste ja avastas, et katsed enne Ice House'i baari tulekut neid kohevamaks muuta olid ebaõnnestunud. Kohevust lisav vaht? Jajah. Ilmselgelt ei suutnud miski tema pulksirgeid pruune juukseid teistsuguseks teha.

„Olgu, ma küsin,“ sõnas Darcy. „Miks sa seksile mõtled?“

„Sest ma ei saa seda.“

Darcy võttis lonksu veini. „Kas sa ei käinud mitte Californias kellegagi? Dan? Drake?“

„Doug,“ parandas Hayden.

„Kaua te olete koos olnud?“

„Kaks kuud.“

„Ja ikka pole seksinud?“

„Ei.“

„Sa teed nalja, eks? Kas ta ei taha siis seda?“ Darcy pidas vahet, nagu mõtlik. „Või peaksin küsima, kas ta on selleks võimeline?“

„Oo, on ikka. Ta tahab lihtsalt, ja ma tsiteerin: „teineteist enne intiimsussilla ületamist paremini tundma õppida“.“

Sõbranna huilgas naerda. „Intiimsussild? Tüdruk, ta tundub olevat täielik luuser. Jäta ta maha. Kohe. Enne kui ta uuesti intiimsussilda mainib.“

„Me oleme praegu pausil,“ tunnistas Hayden.

„Pärast *kahte* kuud?“

„Jah. Ütlesin talle enne, kui ära tulin, et vajan hingamisruumi.“

„Hingamisruumi? Mhmhh. Arvan, et sa vajad uut kallimat.“

Issand, seda ta kindlasti ei vaja. Visata õngenäör kohtamistiiki ja hakata uuesti õngitsema? Tänan, ei. Pärast kolme ebaõnnestunud suhet viie aasta jooksul oli Hayden otsustanud lõpetada armumise pahadesse poistesse ja keskenduda headele. Ja Doug Lloyd oli kahtlemata hea poiss. Ta andis Berkeleys renessansikursust, oli intelligentne ja teravmeelne, hindas armastust ja pühen-

dumist sama palju kui Hayden. Üksikisa lapsena oli Hayden tahtnud ainult partnerit, kellega kodu rajada ja koos vanaks saada.

Pärast ema hukkumist autoõnnetuses, kui Hayden oli imik, oli isa loobunud armastuse otsimisest ja eelistanud keskenduda rohkem kui kakskümmend aastat hokitreeneri karjäärile. Ta oli viimaks kolm aastat tagasi uuesti abiellunud, aga Hayden kahtlustas, et pigem üksindusest kui armastusest. Miks muidu isa pärast ainult nelja kuud kohtamas käimist abieluettepaneku tegi? Naisele, kes oli temast kakskümmend üheksa aastat noorem ja kellest isa nüüd lahutas.

Noh, Hayden ei kavatsenud isa eeskujul järgida. Ta ei kavatsenud aastakümneid üksi olla ja seejärel kiiruga täiesti ebasobiva inimesega abielluda.

Doug oli samasugune. Mees oli läbi ja lõhki traditsioonide austaja, uskus, et abielu peaks väärtustama, mitte sellega kiirustama. Pealegi oli tal nii lihaseline keha, et Haydeni suu hakkas vett jooksuma. Doug oli lubanud tal seda isegi katsuda... korra. Nad olid Haydeni San Francisco kodu elutoa diivanil suudelnud ja ta oli käed mehe triiksärgi alla libistanud. Tõmmates sõrmedega üle mehe lihaselise rinna, oli Hayden pomisenud: „Lähme magamistuppa.“

Siis oligi Doug selle intiimsusest hoidumise pommi lõhannud. Ta oli kinnitanud, et tunneb Haydeni vastu meeletut tõmmet, aga nagu abieluga, nii ei olevat ka seksiga kiiret. Ta tahtis, et esimene kord oleks eriline.

Ja Hayden polnud mehe rinna innuka silitamisega tema rüütellikke kavatsusi kõigutada suutnud.

Ja selles oligi probleem. Doug oli liiga *korralik*. Algul oli Hayden pidanud mehe suhtumist armatsemisse väga toredaks, aga kaks kuud koos kaheksa kuu tsölibaadiga enne Dougiga kohtumist olid seksuaalse rahuldamatuse haripunkti viinud.

Haydenile meeldis väga, et Doug on härrasmees, aga... *kuramus*. Vahel on naisel lihtsalt *meest* vaja, põrgusse õrnus.

„Tõsiselt ka, see Damian tundub täielik möku,“ ütles Darcy, kiskudes Haydeni mõtetest välja.

„Doug.“

„Vahet pole.“ Darcy rehmas käega ja lükkas oma pikad punased juuksed seljale. „Põrgusse intiimsus. Kui Dustin sinuga seksida ei taha, siis keegi teine ikka tahab.“

„Usu mind, ma täitsa kaalun seda.“

Ja päris tõsiselt. Järgmised paar kuud töotasid kujuneda täielikuks põrguks. Hayden oli tulnud pärast semestri lõppu koju, et isa keerulise lahutuse ajal toetada, olla hea tütar, aga see ei tähendanud, et see olukord peab talle meeldima.

„Kas sa oled pärast siit lahkumist nümfomaaniks muutunud?“ uuris Darcy.

„Ei, lihtsalt stress on, ja ma pean saama lõõgastuda. Kas sa kritiseerid mind?“

„Ega vist. Kuri kasuema heidab mürgitatud õunu siia ja sinna, mis?“

„Sa nägid ka hommikust ajalehte?“

„Oo jaa. Väga alatu.“

Hayden tõmbas sõrmedega läbi juuste. „Alatu? See on kohutav.“

„On see tõsi?“ küsis Darcy ettevaatlikult.

„Muidugi mitte! Mu isa ei teeks eales selliseid asju, milles see naine teda süüdistab.“ Hayden üritas ärritust hääles talit-seda. „Ärme räägime sellest. Tahan täna õhtul isa, Sheila ja kogu selle kupatuse unustada.“

„Olgu. Tahad veel seksist rääkida?“

Hayden muigas. „Ei. Pigem tahaksin seksida.“

„Tee siis seda. Siin on ju karjakaupa mehi. Vali üks ja mine koos temaga koju.“

„Sa pead silmas üheöösuhet?“ küsis Hayden ettevaatlikult.

„No pagan võtaks, jah.“

„Ma ei teagi. See tundub kuidagi räpane, et hüppad võõraga voodisse ega kohtu temaga enam kunagi.“

„Kuidas räpane? Mina teen seda pidevalt.“

„Muidugi teed. Sul on pühendumise foobia.“

Darcy vahetas mehi nagu sokke ja osad tema jutustatud lood võtsid Haydenil lausa suu lahti. Hayden ei mäletanud, et oleks kunagi ühe ööga seitse orgasmi saanud, või kolmekat kahe tuletõrjuga, kellega Darcy oli kohtunud – täiesti seletamatult Chicagos Lincoln Parkis ebaseadusliku lõkke ääres.

Darcy kergitas kulme ja tema sinistes silmades sähvis väljakutsuv pilk. „Olgu, ma küsin nii, et see kõlaks ägedamalt: kas mõned meeletud orgasmid mehega, kellega sa ei pruugi rohkem kohtuda, või koos Doniga üle intiimsussilla jalutamine?“

„Doug.“

Darcy kehtitas õlgu. „Arvan, et me mõlemad teame, et minu rada on parem kui mitte midagi. Või peaksin ütleva sild?“ Ta lehvitas kätt, nagu vehiks valge lipuga. „Vabandust, luban täna õhtul edasistest silla-kommentaaridest hoiduda.“

Hayden ei öelnud midagi. Ta mõtles Darcy soovitusel. Tal polnud kunagi üheöösuhet olnud. Temale tähendas seks ka muid asju. Suhtesju, nagu õhtusööki, hubast õhtut kodus, esimest korda armastuse avaldamist.

Aga miks peab seks alati armastusega seotud olema? Kas see ei võiks olla ainult nauding? Ilma õhtusöögi, armastuseavalduste ja ootusteta?

„Ma ei teagi,“ venitas Hayden. „Voodisse hüppamine kellegi teiega, kui alles eelmise nädal olin Dougiga koos? See tundub vale.“

„Sa tahtsid põhjusega hingamisruumi,“ tähendas Darcy. „Miks mitte seda siis ära kasutada?“

„Kellegi teisega voodisse minnes.“ Hayden jõi veini, mõtlik ja kahtlev korruga.

„Miks mitte? Kuule, sa oled aastaid otsinud meest, kellega pere luua. Võib-olla peaksid otsima hoopis sellist meest, kes su libiidole hoo sisse lükkab? Minu meelest on sul viimane aeg lõbutseada, musike. Arvan, et sa lausa vajad seda.“

Hayden ohkas. „Mina arvan sama.“

Darcy naeratas laiemalt. „Sa kaalud seda tõsiselt, jah?“

„Kui kohtan meeldivat meest, siis võib-olla.“

Need sõnad üllatasid teda ennastki, aga tundusid loogilised. Mis selles nii halba on, kui ta baarist voodikaaslase leiaks? Inimesed tegid selliseid pöörasusi pidevalt. Võib-olla peab tema praegu natuke pöörane olema.

Darcy naaldus mõtlikult vastu tooli seljatuge. „Mis su pseudonüümiks saab?“

„Pseudonüümiks?“ kordas Hayden.

„Jah. Kui tahad seda õigesti teha, vajad täielikku anonüümsust. Oled üheks ööks keegi teine. Näiteks Yolanda.“

„No ei,“ vaidles Hayden naerdes. „Pigem olen mina ise.“

„Olgu.“ Darcy olad vajusid kõssi.

„Me kiirustame asjadest ette. Kas ma ei peaks kõigepealt meest välja valima?“

Darcy innukus oli tagasi. „Hea mõte. Nii. Keerutame meesteratast ja vaatame, kelle peal nool pidama jääb.“

Hayden summutas naeru ja libistas sõbranna eeskuju jär-gides pilgu üle rahvast täis baari. Kõikjal olid ainult mehed. Pikad, lühikesed, nunnud, kiilakad. Ükski neist ei äratanud temas huvi.

Ja siis nägi ta teda.